5-17

Slettebakken

MENIGHETSBLAD 5-17

God jul og godt nyttår!

Magasin for Slettebakken menighet
Nr 5/17 - årgang 58
www.slettebakken-kirke.no

Hva fikk du til jul i fjor?

En varmere høst?

Jeg må innrømme jeg sliter med huske det selv. Med fare for å fornærme glade givere, så husker jeg nok bare noen av gavene.

REFLEKSJON: Thor Brekkeflat

Jeg husker imidlertid mye annet. Opplevelser, selskaper, mennesker. Det forteller meg at jeg setter større pris på opplevelser enn på gaver siden de fester seg bedre i minnet. I disse dager sitter jeg med lister; huskelister for adventstid og juletid. Hva må huskes? Hva må handles? Hvem skal få hva? Og ikke minst: Lister over saker og ting som skal lages og gjøres klart innen huset kan pyntes til høytid.

Om det finnes en sannhet i ordtaket «på seg selv kjenner man andre», bør det vel strengt tatt lages en liste til: Hvordan skal jeg skape gode opplevelser for andre? Hva er mine bidrag til fellesskapet, og hva kan jeg gjøre for at mennesker om et år vil tenke tilbake på julen 2017 med glede?

Desember er en måned med tradisjoner og rutiner; frem med lysestaker og adventsstjerner, pepperkakehus bakes og det pyntes og stelles i stand som sist – mye på rutine og innarbeidete vaner. Da kan det være på sin plass å minne om at ingen har noensinne har feiret jul i år. Desember og høytiden ligger der ubrukt og ny. Den blir ny fordi vi bærer med oss enda et år med levd liv. Mangt har skjedd siden forrige jul, og jeg er ikke helt den jeg var for et år siden. Dermed blir møtet med høytiden litt annerledes hvert år – selv om det sentrale alltid står fast: At vi feirer en Gud som kom til jorden og ble menneske og som i tid og evighet ser oss og våre liv. Jeg ønsker alle en god desember med gode opplevelser – og god jul når den kommer. ●

Til dere i Sædalen som ønsker å lese menighetsbladet for Slettebakken også i fremtiden. Dette er siste nummer som distribueres i Sædalen. Men dere kan også i fremtiden få gleden å lese det. Bladet kan da hentes i kirken, på Rema 1000 i Nattlandsveien, på Landås bibliotek eller på Vel Bevart bruktbutikk.

Se - egne kon

I år har 35 ungdommer valgt å bli med i Sædalen-gruppen. Noen hører til Slettebakken sokn og noen tilhører Birkeland sokn. De velger selv hvor de vil ha selve konfirmasjonen, enten i en av kirkene eller på Sædalen skole.

TEKST OF FOTO: Leidulf Øy

Fra neste år vil alle som bor i området til Sædalen menighet tilhøre Birkeland sokn (se mer om det på side 10-11 i fellesdelen). Det betyr blant annet at neste års konfirmanter på Nattland og i Sædalen får informasjon fra Birkeland og melder seg inn som konfirmanter der. Et av valgene blir da konfirmantopplegget i Sædalen menighet. Ønsker noen å delta i Slettebakken sitt konfirmantarbeid kan de fortsatt det. Men det viktigste med endringer av soknegrensene er å legge til rette for det lokale menighetslivet i Sædalen. Med den store andelen ungdommer i den unge bydelen blir ungdomsarbeid og konfirmantarbeid en hovedsatsing for Sædalen menighet de kommende årene.

Årets konfirmantgruppe har nylig vært på leir i Sætervika. For mange er dette høydepunktet i konfirmanttiden. Her har de lekt mørkegjemsel i høstmørket, spilt fotball, hørt ungdomsledere dele fra sitt liv og sin tro, fått undervisning om påske, nattverd og Bibelen. De tøffeste begynte dagen med morgenbad i Samnangerfjorden før frokost. Dette var bare noen glimt av alt som skjer når ungdommer drar på helgeleir.

Vi har stilt fire av konfirmantene noen spørsmål om det å være konfirmant i Sædalen. De fire er Thea Dale Fehn, Benjamin Lillefosse, Elise Frøseth-Anfinsen og Sander Haugstad Systad.

– Hvorfor har dere valgt å være konfirmanter i Sædalen menighet?

– Jeg valgte det blant annet fordi samlingene er nærmere der jeg bor, sier Sander.

Hva vennene velger har også mye å si. Elise hadde leirgruppen i Birkeland som førstevalg, men der fikk hun ikke plass. Siden det var mange hun kjente i Sædalen ble hun med her istedenfor.

– For meg hadde det også mye å si at jeg hadde mange venner i Sædalen-gruppen. Og så har det jo litt å si hva mamma mener, sier Benjamin med et lurt smil.

For Thea sto valget mellom Slettebakken og Sædalen.

– Jeg har alltid vært aktiv i Slettebakken menighet. Jeg er nå med i tensing der. De har mer for ungdommer i Slettebakken, men nå begynner det å skje ting i Sædalen også. Det er egen konfirmantgruppe og KRIK (Kristen Idrettskontakt). Jeg synes det er fint å være med begge steder.

– Hvordan har dere hatt det så langt som konfirmanter?

– Kjempebra, sier de i kor. De trekker blant annet frem det gode fellesskapet og møtene på konfirmantleiren.

BIRKELAND • BØNES • SKJØLD • SLETTEBAKKEN • STORETVEIT • SØRBØE
Menighetsbladsamarbeidet

Slettebakken menighetsblad
Utgis av menighetsrådet i samarbeid med BKF og fem andre menigheter i Bergen. Bladet er et informasjonsorgan som sendes alle hjem og regnes ikke som uadressert reklame.

Levering av stoff:
Leveres menighetskontoret eller sendes slettebakken.menighet@bergen.kirken.no

Lokalredaksjon:
Frode Hjertnes
928 31 919 - frode.hjertnes@hfk.no

Annonser side 5 -16 (fellessider):
Tove Elin Nygaard, to-eli-n@online.no

Sentralredaksjon:
Redaktør Magne Fonn Hafskor
922 94 877 - eyecu@online.no
Kun henvendelser ang. «fellesstoff» side 5-16. All annen kontakt: Se lokalredaksjon.

Grafisk produksjon:
Dragefjellet Media AS
55 23 25 47 - post@dragefjellet.no

Trykk: Molvik Grafisk

Deadline neste nummer:
Kontakt lokalredaksjonen

Utgivelsesdag neste nummer:
Tirsdag 1. februar

MILJØMERKET 241 Trykksak 699

firmanter i Sædalen!

lokalstoff
Slettebakken menighet:
side 2, 3, 4, 17, 18, 19 og 20

Fornøyde Sædalen konfirmanter: Benjamin, Elise, Sander og Thea.

– Jeg hadde egentlig ikke store forventninger. Jeg trodde det vil være strengt og veldig mye om kristendom. Men det har vært så godt å være her. Vi får være oss selv, det er rom for både latter og tårer. Jeg har også fått nye venner. Når du er «stuck» med den samme gjengen en hel helg, må du liksom åpne opp, sier Elise

For Sander er det en fordel at undervisningen, som de har en gang i måneden på Kringlebotn aktivitetshus, er tidlig på ettermiddagen så han rekker trening. Samlingene begynner med middag. Da kan de gå rett videre på andre aktiviteter. Han synes også det er litt friere og gøyere når de er i aktivitetshuset enn om de skulle samles i et kirkerom.

Ikke alle er enige i det. Thea liker godt å være i Slettebakken kirke hvor de har mange ulike rom å samles, også kirkerommet.

Konfirmantene har valgt å ha konfirmasjonen ulike steder. Thea i Slettebakken, Elise i Birkeland, Sander og Benjamin på Sædalen skole. For Thea og Elise var det naturlig å velge kirkene de har et forhold til. For Benjamin og Sander var det ikke så viktig hvor konfirmasjonen skjedde.

Selv om Sander ikke hadde tenkt så mye på det med selve konfirmasjonen på forhånd, har han begynt å tenke mer over det etter leiren.

– Jeg tror det blir fint å ha det på gudstjenesten på Sædalen skole, sier han. ●

VELKOMMEN TIL JULESPILL PÅ SÆDALEN SKOLE

Minsten, gjeterjenta og den nye kongen: – En FÅRestilling fra Bædalen. Med barnegospel og tweensing i Sædalen menighet

• Lørdag 2.desember kl.16. • Søndag 3. desember kl. 14. og 16.30 • Inngang: Barn kr 50, Voksne kr 100, Familie kr 250

Finnes det sauer i Sædalen ennå? Hvis du tar turen til Sædalen skole i desember vil du treffe på både sauer,engler, agenter og Leidulf prest utkledd som forvirret FÅReteller. For fjerde gang setter Sædalen barnegospel-og tweensing opp dette morsomme julespillet der det kjente budskapet fra juleevangeliet er i sentrum. Men vi bruker fantasien også og lar sauene få en sentral rolle, derav navnet FÅRestilling. Julespillet passer for hele familien. **Velkommen!**

HVA SKJER FREMOVER?

I GUDS HÅND

Trosopplæring i Slettebakken

«O JUL MED DIN GLEDE» - Helligetrekongersfest

En skikkelig julefest! Alle som fylte tre år i 2017 er invitert på fest tirsdag 2. januar kl. 17.00. Selvsagt er også resten av familien hjertelig velkommen. Først spiser vi pølser og kaker. Så skal vi bli kjent med fortellingen om da Jesus ble født, og treåringene får sin egen julebok. Ellers vil festen inneholde alt en skikkelig julefest skal. Gled dere!

«VI ER TÅRNAGENTER!»

Alle 3.-klassinger må glede seg til 2018, for da er det deres tur til å bli tårnagenter. Vi møtes i kirken en helg i vinter for å løse agentoppdrag, leke, spise, utforske kirken og ha det gøy! Søndagen er hele familien invitert til kirken for å oppleve litt av det vi har gjort sammen. Mer informasjon kommer!

«DET SKJER ET UNDER I VERDEN» - Babysang

Det er babysang i Slettebakken kirke hver tirsdag kl. 10.30. Sammen synger vi kjente og kjære barnesanger – og lærer mange nye. Dessuten er det stor sjanse for å få nye venner – både for store og små! Vi avslutter med felles lunsj. Kun kr 20,- per gang. Vi holder på ut november, og starter opp igjen etter jul 16. januar. Velkommen!

Når det nærmer seg, kan du lese mer om disse samlingene på www.slettebakken-kirke.no

De ulike aldersgruppene vil også få egne innbydelser i posten.

Har du spørsmål om trosopplæringen i Slettebakken?
Kontakt menighetspedagog, Kristin på 977 18 438 - kt997@kirken.no

Vel bevart i Nattlandsveien

Åpningen av bruktbutikken VEL BEVART 28. september ble en fin markering av et initiativ som kan forene ulike ting som er viktig for Slettebakken menighet.

TEKST: Bergfinn Sørlie

Et nytt prosti er etablert og VEL BEVART er et samarbeidsprosjekt med Landås, Fridalen og Årstad menigheter i tillegg til Ulriken KFUM/KFUK.

Den diakonale profilen i menighetene kan styrkes ved dette initiativet – etableringen av et nytt møtested for mennesker; kunder på jakt etter skatter blant vèl bevarte gjenstander, frivillige medarbeidere i foretaket og andre som måtte ferdes i strøket. Det var ordfører Marte Mjøs Persen som stod for den offisielle åpningen – med snorklipping og engasjerende tale. Gjestelisten var lang og omfattende, og det ble kaffe og kake på alle fremmøtte. Vi håper at virksomheten vil vise sin berettigelse og bli vel bevart i lang tid fremover – som et møtested for folk og fe der den enkelte kan se og bli sett i et varmt og inkluderende fellesskap.

HolbergFondene

tanker om tro

Hvordan klarte du det, Maria?

ITALIENSK JULEKRYBBE: Bildet er fra Montecatini Terme i Italia. Det var slikt et vakkert julekrybbe-opplegg, i en kirke i en liten fjelldal over landsbyen.

Jeg ser på bildet av Maria med Jesus-barnet i krybben. Så rolig. Hun var ung, hun ble besvangret uten å være gift.

TEKST OG FOTO: Anne Tafjord-Kirkebø

Hun dro med sin Josef på den lange vandringen til Bethlehem. Englene synger på markene utenfor Bethlehem. Hun sitter så rolig, så rolig. Gi meg din fred, Maria. Det glapp ut av meg. Gi meg din fred.

Du går forbi det siste huset i den lille landsbyen. Bare rundt hundre innbyggere, sies det. Du har en lang veg foran deg, farlig, både for deg, Josef og barnet du venter. Josef, som er murer og tømmermann, er sterk og kan nok hjelpe deg. Eselet også. Likevel, 5-6 lange dager skal dere vandre til fots på ofte trange og farlige stier.

Lite er kjent om denne reisen. Man tror dere dro ned i Jordanelvens dal for å unngå å dra inn i Samaria, som var et farlig sted for daviditter, det vil si dem som var av Davids ætt. Det var en 40 kilometer lang omveg. På Jesu tid hadde det vært stridigheter mellom jøder og samaritanere i mer enn 400 år.

Du må gå ned bratte skråninger med løs stein, farlig den dag i dag. Høygravid og uten den beste balansen. Støttet du deg på eselet? Iblant, når vegen tillater det, sitter du på eselryggen. Du er ung, rundt 17 år, og det er ditt første barn.

Apostelen Lukas skriver mest om Maria, det er ikke mye han forteller. Han kan ha besøkt Maria da han besøkte Palestina sammen med Paulus (57-59 e.Kr.). Det ville ikke være utenkelig at han, da han var i området, oppsøkte Maria og Josef. At han lot Maria fortelle om den første tiden, ferden til Jerusalem, hva som hendte denne første julekvelden og om Jesu barndomsår. Kan hende han har det ordrett fra Maria, det hun opplevde og tenkte denne julenatten?

Jeg ser for meg denne lange reisen, dere to og et esel, og det kommer et annet syn for mitt øye. Dagens unge på julebesøk, med bil - helst stasjonsvogn - og overnattingsutstyr for et par dager; seng til babyen, stellebord, stellebag, poser med bleier og annet utstyr, vaskeremedier og salver og kluter. Kontraster! Ingen har nevnt noe om at du, Maria, var urolig og redd? Hvor fikk dere mat, en seng om natten? En gravid kvinne har sine behov, å gå ofte på toalettet, er et av dem. Hvordan klarte du det, Maria?

Så går dere opp til Jeriko antagelig, der kan du få litt forsyninger, ting du trenger. Før dere går videre, du, Josef og eselet. Forbi Jerusalem, og videre mot Betlehem. Målet for dere som var av Davids ætt. Jeg har sett deg for meg mange ganger. Et under i seg selv at du ikke fødte før Betlehem! Å sitte på et esel i gangfart over stokk og stein, humping og skubbing, i et fullført svangerskap!

Så kommer dagen da du vet at nå, nå er tiden inne. Dere får slå dere ned i en slags stall som dyrene brukte. Jeg tenker renslighet, vann, hjelpemidler og seng. Dyrene som fremdeles sto der. Lukten. Heldigvis litt varme, for nettene kunne være sprengkalde. Lukas skriver at barnet var svøpt i lintøy. Det må du ha tatt med deg, det var noe du hadde forberedt. Lukas skriver også om alt det som skjedde, om det de sa, gjeterne som kom til dere, og han sier; *«Maria tok vare på alle disse ordene og grunnet på dem i sitt hjerte»* (Lukas 2,19). Hvordan kunne Lukas vite dette, om ikke han hadde snakket med deg, Maria, rundt 50 år etter Jesu død på korset i Jerusalem?

Du sa ikke noe om uro eller angst. Du var rolig, hvilte du i det løftet Herrens engel hadde gitt deg: *«Du skal bli med barn og føde en sønn og du skal gi ham navnet Jesus»* (Luk. 1, 31). Ingen uro der du sitter i din stall denne julenatten. Lukas kunne jo ha dramatisert dette! Her ånder bare fred, glede og stillhet. Nåde.

Vi strever og jobber det vi makter i denne tiden. Vi skal ha alt på stell. Huset og hagen skal være julepyntet, maten på topp, ungene stivpyntet og vi er så utslitte, så utslitte. To tusen år etter at du fikk ditt barn i en stall Maria, er det dette jeg ønsker for oss alle denne julen: Gi oss din fred, Maria! Din fred!

FANA & FYLLINGSDALEN
BEGRAVELSESBYRÅ AS
Et byrå for hele Bergen og omegn
Døgntelefon 55 13 40 04
Vi har lang erfaring og rimeligere priser.
www.ff-begravelsesbyraa.no

– Savnet er enormt, og blir verre og verre etter hvert som sannheten går opp for oss. Vi tenner lys hver morgen ved frokostbordet, og vi føler at hun er med oss i julen og på merkedager. Da leser vi gjerne noen av diktene hun skrev.

Et smil og et håndtrykk

– Lillian var en veldig «carpe diem-dame». Det var mottoet hennes. «Hvordan skal jeg leve når jeg vet at jeg skal dø?» spurte hun legen da hun skjønte at alt håp var ute, forteller Tarald Ueland.

TEKST: Magne Fonn Hafskor

Lillian Ueland døde 29. november 2015, 47 år gammel. Hun hadde da levd i seks år med en alvorlig kreftdiagnose hengende over seg. Nå har foreldrene, Laila og Tarald Ueland, skrevet en bok der de både minnes datteren, og forteller om hvordan det var å være pårørende gjennom den vanskelige tiden.

Begge har bakgrunn fra den kristne bokhandelen Vestbok, som ble lagt ned i 2013. Etter at han ble pensjonist, har Tarald Ueland startet eget forlag, der han har gitt ut noen kulturhistoriske praktbøker. Boken om datteren er derimot utgitt på Lunde forlag.

En tung tid

Lillian Ueland hadde nevroendokrin kreft, en relativt sjelden kreftform som oppstår i hormonprodusende celler.

– De fleste dør etter kort tid. Lillian var blant de heldige som fikk god livsforlengende behandling på Haukeland sykehus og Akademiske sjukhuset i Uppsala. Det er vi takknemlige for, sier Tarald, som møter til intervju sammen med konen Laila.

– Vet dere noe om årsaken til at hun fikk kreft?

– Nei, det vet hverken vi eller legene. Det er en kreftform som «dukker opp», slik det er med mange krefttyper. Røyking kan være en årsak, men hun røykte ikke.

Lillian var utdannet hjelpepleier, og omskolerte seg senere til spesialpedagog. Da hun døde, levde hun sammen med sin andre mann og to gutter fra sitt første ekteskap.

– De siste årene hun levde var viktige for guttene. Da hun ble syk, var den yngste 15 og den eldste 19.

– Hvordan tok de det?

– Det var en tung tid for dem, men de har heldigvis klart seg bra.

– De har gode venner, legger Laila til.

– Begge har utdannet seg til elektriker. Den yngste tok fagbrevet samme uken som moren døde. Hun fikk vite at han hadde klart det. Det var stort for både ham og henne.

– Hvordan er det for dere som besteforeldre. Det faller vel litt ekstra ansvar på dere når noe slikt skjer?

– Vi har fått en veldig ekstra omtanke for dem, sier Tarald.

– Hjertet banker nok litt ekstra for de to, men vi er svært glad i alle våre seks barnebarn, legger Laila til.

Tre krevende tidspunkter

– Det er klart; dette har gått i perioder, det har vært en prosess, sier Tarald, og trekker pusten.

– Tre tidspunkter var spesielt krevende. Det første var da hun fikk vite at det var kreft, og at hun måtte operere. Da ramlet verden sammen både for henne og for oss. At vi skulle få kreft inn i vår familie, det var en sjokkopplevelse, at det nå var vår tur.

Det neste krevende tidspunktet kom da legene på Haukeland sykehus fant ut at datterens krefttype var uhelbredelig.

– «Vi skal hjelpe deg med det vi kan» sa de. «Kan dere gi meg ti år?» spurte hun. «Nei, det kan vi ikke love» svarte de. Men hun klynget seg til håpet, leste alt hun kom over om folk som hadde blitt friske, men når beskjeden er så tydelig, så er det tøft.

Noe av det vanskeligste var å finne en måte å fortelle om det til de to guttene. Lillian var bestemt på at hun ville gjøre dette selv. Hun rådførte seg med sin yngste bror, som jobber i Kriminalomsorgen, og er vant til å snakke med andre mennesker om vanskelige ting.

– Etter at hun hadde fortalt om det til guttene, tok broren dem med på en fjelltur, og skapte en trygg ramme rundt den vonde situasjonen. I ettertid har guttene sagt at det var godt at onkelen kom og var der med dem.

Det tredje vanskelige punktet kom da hun gikk inn på den siste tunge kreftbehandlingen.

– Legene sa at dette var et eksperiment, noe de kunne prøve, uten at de kunne love noe. Hun var villig til å prøve. «Selvfølgelig vil jeg leve» sa hun, og det ble tittelen på boken vi har skrevet.

LILLIAN ELSKET LIVET: «Hvordan skal jeg leve når jeg vet at jeg skal dø?» spurte Lillian Ueland. Legen hennes svarte at «det gjelder å få dagen i dag så god som mulig. Gripe dagen i dag og gjøre den god». FOTO: PRIVAT

Behandlingen gjorde at hun ble dårligere enn noensinne. Til slutt ble det så ille at legen mente at det ikke var etisk forsvarlig å fortsette.

«Det er i dag du lever»

– «Vi kan ikke ta livet av deg med behandling» sa legen. Den dagen var ikke god for Lillian. Det var en fryktelig tung dag for henne. For oss alle.

– Etter den dagen var det bare smertelindring igjen, sier Laila.

– Ja, men hun ga ikke opp, sier Tarald.

– Prøvde hun naturmedisin?

– Nei, hun var ikke der. Hun var en veldig carpe diem-dame. Det var mottoet hennes. «Hvordan skal jeg leve når jeg vet at jeg skal dø?» spurte hun legen. Han svarte at «da må vi sette oss ned og prate, og bli enig om noen ting. Det ene er at det ikke nytter å se bakover på det som har vært, heller ikke å se fremover. Men jeg kan prøve å hjelpe deg med dagen i dag. Det er i dag du lever, så det gjelder å få dagen i dag så god som mulig. Gripe dagen i dag og gjøre den god».

Lillians kristne tro hjalp henne gjennom mange tunge stunder. «Gud har en plan med et menneskes liv, og er med oss i både gode og vonde dager» sa hun til avisen Dagen da de intervjuet henne i 2014.

– Hun kunne reagert med å bli bitter da hun innså at helbredelsen uteble. I stedet klarte hun å snu situasjonen til noe positivt, noe som vitner om en trygghet i troen, sier Tarald.

Naturen var viktig for henne, og hun likte å gå turer. Etter hvert som hun ble svakere, ble turene kortere og kortere. Mot slutten tok hun mann og barn med seg 150 meter fra husveggen, der de grillet pølser på primus, drakk kakao og så på måneskinnet.

– Var hun redd for å dø?

– Ikke så vi kunne se. Det forundret oss veldig. Hun taklet det på en utrolig verdig og god måte, sier Laila.

Fikk sagt de gode ordene

Lillian døde hjemme i sin egen stue i Høylandsbygd. Da det nærmet seg slutten, var hun opptatt av at de nærmeste skulle være med henne.

– Det var vi. Vi to, begge guttene, mannen og to venninner. Brødrene hennes var der i en uke, men var reist hjem igjen før hun døde, forteller hun.

– Når hun var våken, sa hun mange gode ord til oss, og vi fikk si de gode ordene til henne også. Der var vi privilegerte, at vi fikk si at vi var veldig glad i henne, og hun sa at hun var glad i oss. Det gjorde godt at vi fikk si det vi mente. Nå i ettertid kjennes det godt at vi fikk den tiden sammen.

– Folk sier ofte til oss at vi var så forberedt, at vi visste hva som skulle skje, sier Tarald.

KORTREIST TUR: Naturen var viktig for Lillian Ueland, og hun likte å gå turer. Etter hvert som hun ble svakere, ble turene kortere og kortere. – Da brukte han uttrykket kortreist tur. Hun kunne ringe oss og si at «i dag har jeg klart å gå bort til postkassen og hente posten», forteller hennes far, Tarald Ueland. FOTO: PRIVAT

SYMBOLSK BOKOMSLAG: – Vannliljen strekker seg mot lyset, men den er ikke frisk. Det er høst og den kommer snart til å dø. Ser en symbolikken i dette mot tittelen på boken, blir det ganske sterkt, sier Tarald Ueland.

– Jeg vet at det er godt ment, men det føles ikke slik for oss. Du klarer aldri å forberede deg på døden, og aldeles ikke når barn dør før gamle foreldre.

– For min del føles det litt urettferdig når folk sier slike ting, som om vi ikke kan tillate oss å sørge like tungt som andre, sier Laila.

– Det å miste et barn er det verste et menneske kan oppleve.

– Føler du at du har henne med deg fortsatt?

– Av og til, men savnet er enormt, og blir verre og verre etter hvert som sannheten går opp for oss. Da hun levde, tikket det inn tekstmeldinger fra henne hver eneste dag. Vi tenner lys hver morgen ved frokostbordet, og vi føler at hun er med oss i julen og på merkedager. Da leser vi gjerne noen av diktene hun skrev.

En viktig følgesvenn for Lillian var katten hennes. Når hun skulle til Haukeland sykehus på kontroller, ble den rastløs, og la seg på ytterskoene i gangen for å hindre henne i å reise.

– Hun snakket med katten som om den var en gammel mann. Han smøg seg rundt henne, omtrent som om den følte på stemningen, forteller Laila.

– Den siste natten la den seg på dynen over beina hennes, og ble liggende der. Først da hun var død, reiste den seg og gikk inn i stuen.

Lillian Tueland døde tidlig om morgenen 29. november 2015, som var første søndag i advent det året.

– Det var så stille i Høylandsbygd, julestjerner lyste i alle vinduer i hele bygden, husker Tarald.

– Ved båreandakten i hjemmet måtte vi bare synge Jakob Sande sin vakre «Det lyser i stille grender».

Ingen sorgbok

Mens hun levde, fikk Lillian utgitt to diktbøker som hun skrev i løpet av tiden hun var syk, den siste utgitt på farens forlag. Noe av det siste hun fikk gjort, var å lese inn alle diktene. Etter at hun døde, ble mannen hennes sittende og redigere opptakene. Da ble det fart i Lillians gamle hannkatt.

MISTET DATTEREN: – Det at et av barna dør er det verste foreldre kan oppleve, sier Laila og Tarald Ueland, som nå har skrevet bok der de både minnes datteren, og forteller om hvordan det var å være pårørende gjennom den vanskelige tiden. FOTO: MAGNE FONN HAFSKOR

– Da den hørte stemmen hennes, kom den som et skudd over gulvet, hoppet opp på skulderen til mannen og studerte pc-skjermen.

Lillians stemme er også med i foreldrenes bok, men da gjennom utvalgte dikt fra de to samlingene. Opprinnelig var det meningen at Tarald og Lillian skulle skrive boken sammen, slik at den ble en blanding av både hvordan det opplevdes å være pasient og hvordan det var å være pårørende.

– Vi hadde tanker om dette, men hun ba meg vente til hun hadde en bedre periode. Så jeg ventet på den, men den kom aldri. Da det begynte å gå nedover, snakket vi ikke mer om dette; vi ville ikke at hun skulle føle det som et nederlag, så vi lot det ligge, forteller Tarald, som presiserer at det ikke er noen sorgbok han og konen har skrevet.

– Boken handler om å stå ved siden av et barn som er uhelbredelig kreftsyk. Vi har trukket inn flere av de som var rundt henne, blant andre overlegen på kreftavdelingen, overlegen på Sunniva senter for lindrende behandling og en musiker som går der to ganger i uken og spiller for de døende kreftpasientene, samt en del personer fra fagmiljøene. Dette har gjort boken bredere, og mer interessant også for helsepersonell.

«Bare et smil»

– Vi har skrevet boken for alle som møter medmennesker i sorg og sykdom, og det gjelder vel de aller fleste av oss, sier Laila, og kommer med noen eksempler på ord man kan bruke når man møter mennesker i sorg.

– Si heller at det var godt å se deg enn at «dere var jo forberedt». «Har du det bra?» spurte en jeg kjenner. «Nei» svarte jeg. «Åja, der er du», sa hun, og hastet videre.

Hun åpner boken, og leser et av stykkene hun selv har bidratt med. Det har fått tittelen «Bare et smil», og handler om en dame som kom inn i Vestbok da hun jobbet der. Laila visste at damen var i sorg, og ble først litt i villrede for hva hun skulle gjøre. Her er resten av fortellingen, i Lailas egne ord:

«Heldigvis valgte jeg å gå henne i møte. Rekke fram hånden og si: «Jeg vet ikke hva jeg skal si til deg». «Bare gi meg et smil. Det er nok», sa hun. Og så kom det såre: «Det er ikke så mange som smiler til meg for tiden». Så enkelt og så virkningsfullt. Hun takket da handelen var gjort. Det lyste takknemlighet av øynene hennes. Ingen ord. Bare et smil og et håndtrykk.» ●

HER SKJEDDE DET: Engasjerte bergensere samler seg hvert år til minnemarkering på Møhlenpris. Bildet er fra fjorårets fakkeltog. BEGGE FOTO: JAN HANCHEN MICHELSEN

Viktig minnemarkering på Møhlenpris

26. november 2017 er det på dagen 75 år siden elleve Møhlenpris-beboere ble arrestert og deportert til Auschwitz på grunn av sin jødiske bakgrunn. Samtlige ble myrdet. Tragedien markeres årlig med et stort fakkeltog på Møhlenpris.

Fakkeltoget og minnemarkeringen for de elleve Møhlenprisbeboerne ble for første gang arrangert i 1994. Siden 2006 har markeringen blitt holdt i forkant av utdelingen av «Amalie Laksov minnepris til vern om menneskerettighetene» i Raftohuset på Møhlenpris.

BØNN: Komponist og pianist Paul Goldstein leser den hebraiske begravelsesbønnen El Malay Rachamim (Gud full av nåde) under fjoårets markering. Til høyre hans kone, Liv.

Skoleelever bidrar

I forbindelse med fakkeltoget leser barn fra Møhlenpris skole minneord på hver enkelt adresse der de deporterte jødene en gang bodde, før fakkeltoget avsluttes med appell på Menneskerettighetenes plass ved Raftohuset.

Markeringen er den eneste av sitt slag på en av de mørkeste datoene i norsk historie, 26. november. På denne dagen i 1942 ble over 530 menn, kvinner og barn deportert fra Norge på grunn av sin jødiske bakgrunn. I alt ble 772 norske jøder deportert under krigen. Kun 34 av dem overlevde møtet med nazistenes skrekkleirer. ●

Mer informasjon:
www.laksovprisen.no/fakkeltoget-26-november

Prosjektet som ble

På 1960-tallet inviterte Nattland frivillige menighetsråd til gudstjenester på Nattland skole. I 2006 ble Prosjekt Sædalen etablert. Etter 10 år var aktiviteten så stor at menighetsgrensene måtte endres.

TEKST: Tekst: Eli Heggdal **FOTO:** Jens Ivar Jørdre

-Du går kanskje ikke rundt og tenker så mye over soknegrensene, sier Leidulf Øy, som var med på å starte opp gudstjenester igjen i 2006.

Sædalen lå da både innenfor Slettebakken og Birkeland menighet. Prosjektgruppen var entusiaster som ville at kirken skulle være tydelig til stede i det nye lokalmiljøet. De lånte en barnehage til barnekor og Nattland skole til gudstjeneste. På første øvelse i barnekoret kom det 80 barn og foreldre, og det var fullsatt gymsal på den første gudstjenesten. Den røde Toyaota Hiacen til familien Øy var prestekontor og lager for alt fra nattverdsutstyr til høyballer for julespillet.

Arbeidet ble støttet av modermenighetene og Bjørgvin bispedømmeråd. Leidulf Øy er ansatt som prest i Birkeland sokn, med særlig ansvar for menighetsarbeidet i Sædalen, og mener at det var en styrke å ha to etablerte menigheter i ryggen da det nye skulle bygges opp.

Med tiden ble menighetsarbeidet så stort at det fylte de fleste funksjonene til en vanlig soknemenighet. Så kom behovet for tettere samarbeid med ett sokn. Den 1. oktober i år ble derfor menighetsgrensene endret slik at hele Sædalen nå ligger innenfor Birkeland sokn.

– Slettebakken er fortsatt vår gode nabomenighet som vi vil samarbeide med, sier Leidulf.

Ett sokn, to menigheter

Det kan være forvirrende, men Sædalen menighet er ikke skilt ut som eget sokn. Det er først mulig etter at det er bygget en kirke. Fokus nå er å lage gode administrative ordninger.

– For Birkeland menighetsråd betyr dette at vi må tenke annerledes om det å være menighet, sier leder Marit Serine Robbestad Skeie.

Fra nå av er Birkeland ett sokn med to menigheter. Det er Birkeland, med kirken på Nesttun og et menighetsråd valgt for perioden 2015-2019, og Sædalen menighet, som har en sterk lokal forankring og identitet. Sædalen menighetsstyre har fått delegert myndighet til å ivareta menighetsarbeidet etter Kirkeloven §9 i dette området. De sender blant annet ut invitasjoner til barn og unge i området.

Kirkelige handlinger som dåp, konfirmasjon, bryllup og gravferder vil kirkebokføres i Birkeland sokn. Men en kan fortsatt velge hvor en ønsker å ha de kirkelige handlingene. For mange vil det fortsatt være naturlig å være knyttet til Slettebakken kirke.

Drømmen om Sædalen nærkirke

I 1964 var det en kraftig økning av innbyggertall på Nattland og i Sædalen-området. Beboere ønsket å bygge en arbeidskirke og starte et arbeid innenfor Den norske kirke. Dette var begynnelsen på Nattland frivillige menighetsråd, som var aktive helt fram til 1993.

Kirken er ennå ikke bygget, men planene er der. Kommunen arbeider i disse dager med en reguleringsplan som blant annet skal avgjøre plassering for kirken. Byrådet har vedtatt å bevilge 40 millioner kroner til kirken. Når tomten er på plass vil prosjektering og bygging settes i gang.

Menighetsarbeidet i Sædalen inngår i en historie der lokale krefter har bygget felleskap. Nå bygges det stadig nye boliger, og med det tar et lokalsamfunn form. Sædalen skole med tilhørende idrettsanlegg åpnet i august 2010. Her er idrettslag, speidergrupper og Bærekraftig liv.

Sædalen er nå en levende lokalmenighet som samler mange barn, unge og voksne til gudstjenester og søndagsskole, klubber, kor, konfirmantarbeid og trosopplæring. Det er en liten lokal stab, et stort antall frivillige og samarbeid med et aktivt lokalmiljø. Fremover vil det komme store ungdomskull i området, og ungdoms- og konfirmantarbeidet blir en viktig satsing for den unge lokalmenigheten.

GUDSTJENESTE PÅ SKOLEN: På en vanlig søndag stiller mellom 100-150 til gudstjeneste på Sædalen skole, rekorden er 320. Det er mellom 40 og 80 barn på søndagsskole.

BYGGER MENIGHET: Leidulf Øy sammen med Sigrid Trætteberg Fahlvik, som er ansatt som menighetspedagog, får lov å leke i jobben sin.

menighet

Fakta: Sædalen menighet

• Våren 2017 inviterte Bjørgvin bispedømme til en høring om menighetstilhørighet for Sædalen, som var delt mellom Slettebakken og Birkeland sokn.

• Det var allerede vedtatt at Slettebakken skulle bli en del av det nyopprettede Bergensdalen prosti fra 1. oktober, mens Birkeland fortsatt ville være en del av Fana prosti. Målet med grensejusteringen var å sikre at Sædalen skulle høre til ett sokn og ett prosti.

• Den 15. juni vedtok Bjørgvin bispedømmeråd at menighetsgrensene endres slik at Sædalen legges til Birkeland sokn. Det kirkelige medlemsregister blir endret fra 1.1.2018.

• Grensereguleringen blir gjort slik at adressene Indre Sædal, Kattuglebrotet, Lerkerinden, Marsveien, Merkursveien, Nedre Nattland, Nye Sædalsvei, Renen, Søre Renen, Rindalen, Sædalsveien, Øvre Sædalsvei og deler av Furudalen går fra Slettebakken sokn til Birkeland sokn.

• Sokn er den grunnleggende kirkelige forvaltningsenhet. Hvert sokn har egen kirke og eget menighetsråd. Det er 1204 sokn i Den norske kirke, som igjen hører til et prosti og til et bispedømme. I kommuner med flere sokn vil et fellesråd ivareta økonomi, bygninger og andre ansatte.

• Medlemmer i Den norske kirke hører til i det soknet der de bor, og kan fra 15 år stemme ved kirkevalg i sitt sokn. En kan likevel avtale kirkelige handlinger eller engasjere seg i menighetsarbeidet i en annen kirke.

Advokatfirmaet
Vegard Austgulen AS

• Arv/gaver • Familierett
• Samboeravtaler/testamenter
• Ektepakter • Samlivsbrudd
• Kontrakter • Kjøp/salg

15 prosent rabatt til nye klienter fra søndre bydel, der jeg vokste opp! Jeg kan også besøke klienter hjemme om ønskelig.

Kontoradresse: Sandviksbodene 1H-Slaktehuset, 5035 Bergen

Telefon: 55 70 63 64 - 924 59 483
E-post: vegard.austgulen@advokathus1.no

www.byadvokaten.net

Gi barnet ditt gode verdier med på veien

Møllebakken Skole er en kristen grunnskole med små undervisningsgrupper, gode faglige resultater, og et inkluderende miljø som elevene trives i.

Kontakt oss gjerne for å få vite mer.

MØLLEBAKKEN SKOLE
Syvendedags Adventistsamfunnets grunnskole i Bergen
www.mollebakkenskole.no post@mollebakkenskole.no Tlf: 55 20 71 70

Flukten til Egypt

Det var av politiske grunner at et nyfødt barn ble drevet på flukt sammen med sin familie for omtrent 2000 år siden.

TEKST: Lise McKinnon

JOSEFS DRØM: Til venstre: Rembrandt van Rijn (1606-1669) skildrer Josefs drøm.

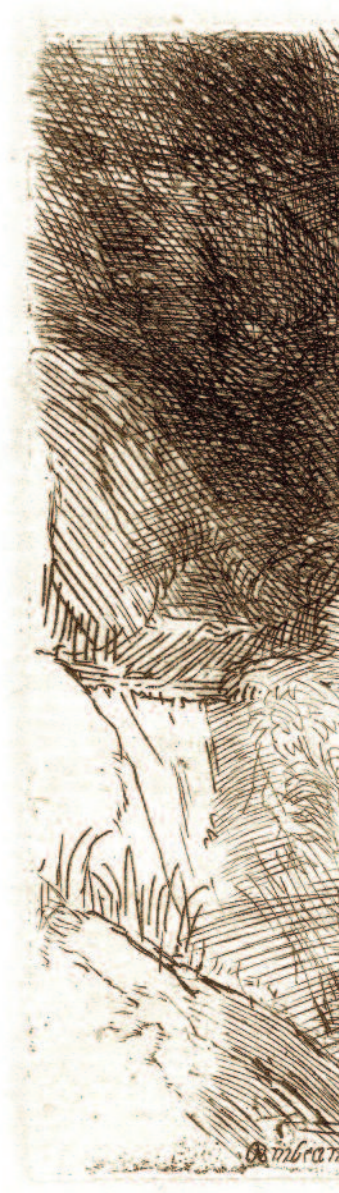

PÅ FLUKT: Rembrandt laget flere tolkninger av flukten til Egypt. Trykket til høyre er fra 1654 og viser familien idet de krysser en elv.

Denne flukten er kjent bare fra noen få vers i Matteusevangeliet (Matt. 2, 13-15 og 19-23). Bortsett fra historien om Jesu fødsel og rammen rundt den, er lite fortalt om Jesu barndom i evangeliene, noe som sikkert er grunnen til at det finnes relativt lite billedkunst med motiv fra denne perioden i hans liv.

Josefs drøm

Det finnes en overveldende mengde illustrasjoner til Juleevangeliet, men bortsett fra det, er det kanskje flukten til Egypt som har inspirert kunstnere mest. Ikke bare billedkunst har den resultert i, det har vokst frem en legendetradisjon i tillegg til at Matteus' opplysninger om den hellige families opphold i Egypt har hatt stor betydning for den koptiske kirken, som hører til de eldste kristne kirker i verden. Rembrandt skildret Josefs drøm: engelen som kommer til et utslitt og sovende par med et nyfødt barn; i en helt alminnelig stall. De får ingen tid til å hvile ut: *«Stå opp, ta med deg barnet og barnets mor og flykt til Egypt, og bli der til jeg sier fra! For Herodes kommer til å lete etter barnet for å drepe det»* (Matt. 2, 13).

Det finnes store variasjoner i det kjente motivet av kvinnen sittende på et esel med det lille barnet i armene og mannen til fots ved siden av. Noen ganger er de ledsaget av en engel, men ofte er den lille familien helt alene. Slik kunne den lange reisen på over hundre mil med flere ukers varighet ikke ha foregått.

Det er blitt gjettet på at familien sluttet seg til en karavane. Slik ville de få beskyttelse både mot ville dyr og røvere, de ville da følge en av de velbrukte karavaneveiene, og være ledet av kjentfolk.

Den hellige familie i Egypt

Hvilepause underveis er et av de tradisjonelle motivene. Limbourg-brødrenes versjon fra ca. 1413 ser kanskje for oss ut som opptakten til et hyggelig hageselskap, men det er en illustrasjon til legenden om Jesus og daddelpalmen. Jesus er her så gammel at han kan gå bort til treet og befale det å bøye seg for å gi frukt til de sultne veifarende.

Michelangelo da Caravaggios frodige bilde av Josef som holder noteheftet for engelen som spiller Maria og Jesus i søvn, beskriver hvilen på en helt annen måte.

Maria og Josef kan ha fått hjelp i Egypt. I 30 f.Kr. ble Egypt en romersk provins, og dermed en del av det samme keiserriket som også Israel tilhørte. I storbyen Alexandria bodde det mange jøder. Matteus forteller ingenting om oppholdet i Egypt, men tradisjonen sier at familien reiste til mange områder, og kom helt til den sydlige, øvre delen av landet.

I innledningen til bindet om Apokryfe evangelier (i «Verdens hellige skrifter», utgitt av bokklubbene i 2000-2015) skriver Halvor Moxnes at tradisjonen om den hellige familiens opphold har fått en helt spesiell rolle i den koptiske kirken i Egypt og er «sentral for kirkens identitet. Flere av de stedene den hellige familie

HVILEPAUSE: Caravaggios (1571-1610) frodige bilde av Josef som holder noteheftet for engelen som spiller Maria og Jesus i søvn.

VAKKER BOKSIDE: Jesus befaler daddelpalmen å bøye seg for å gi frukt til de sultne veifarende. Fra manuskriptet «Très Riches Heures du Duc de Berry», rikt utsmykket av brødrene Herman, Paul og Johann Limbourg.

skal ha besøkt, er det årlige feiringer med stor tilstrømning av pilegrimer».

Paralleller til vår egen tid

Da Herodes var død, kom engelen på ny til Josef i en drøm og sa at de trygt kunne vende tilbake. *«Han sto da opp, tok med seg barnet og barnets mor og kom til Israels land. Men da han fikk høre at Arkelaos var blitt konge i Judea etter sin far Herodes, våget han ikke å slå seg ned der»* (Matt. 2, 21-22). Arkelaos var en like voldelig rå hersker som sin far. Familien slo seg derfor ned i Nasaret. «Slik skulle det ordet oppfylles som er talt gjennom profetene, at han skulle kalles en nasareer» (Matt. 2, 23)

Fremdeles er det politiske grunner til at vi har store flyktningestrømmer. Ingen beskyttende engler er å se i dagens flyktningebilder når Jesus brukes som motiv. På et postkort med ferdigtrykt tekst «kosovo-albanerne må få bli i Norge inntil videre», stilet til vår daværende justisminister Grete Faremo, var motivet et lite barn og ordene «Jesus var en flyktning fra år 0».

JESUS SOM FLYKTNING: Julen 2015 skrev VG-kommentator Per Olav Ødegård en artikkel om flyktningkrisen, illustrert med Roar Hagens oppdaterte versjon over et lett gjenkjennelig motiv. FAKSIMILE FRA VG, 25/12 2015

Og julen 2015 hadde VG en artikkel om flyktningkrisen med en usedvanlig krass variasjon av et lett gjenkjennelig motiv, gjengitt over. ●

Julens budskap i en barnetåre

VIKTIG JULEBUDSKAP: Gustav Adolf råder sine nærmeste til, i god kristen ånd, å være snille, generøse, milde og gode.

Det største øyeblikket i Ingmar Bergmans kanskje aller beste film, det episke og sterkt selvbiografiske familiedramaet Fanny og Alexander (1982), er talen Gustav Adolf holder helt mot slutten.

TEKST: Magne Fonn Hafskor

«Fanny och Alexander är som en summering av hela mitt liv som filmskapare», sa Bergman selv, som sammen med filmteamet høstet hele fire Oscar-priser og ble nominert til enda to for den storslåtte produksjonen.

Tv-versjonen er inndelt i fem episoder, og er nesten dobbelt så lang som filmen. Dermed passer den fint til å deles opp i passende konfektdoser frem mot jul. For julen står sentralt i denne fortellingen, som både begynner og slutter med julefeiringen hjemme hos de to barnas livsglade mormor Helena Ekdahl (Gunn Wållgren).

Det hele foregår i Uppsala, Bergmans fødeby, fra julen 1907 til julen 1908. Her blir vi kjent med familien Ekdahl, som styres av enken Helena og hennes to sønner: Gustav Adolf (Jarl Kulle) og Carl (Börje Ahlstedt). Datteren Emilie (Ewa Fröling) er gift med Oscar (Allan «pappaen til Emil» Edwall), og sammen driver de et lite teater. De har barna Alexander og Fanny. Så dør Oscar, og Emilie gifter seg kort tid etter på nytt med byens biskop, den livsfornektende Edvard Vergérus (Jan Malmsjö).

Alexander og Fanny misliker sterkt sin nye stefar, som tvinger dem til å følge husets strenge regler til punkt og prikke. Emilie innser at hun har valgt feil, men det er for sent. Bryter hun ekteskapet, vil barna etter loven overleveres til mannen. Den jødiske kjøpmannen Isak (Erland Josephson), klarer til slutt å få Emilie, Fanny og Alexander vekk fra fangenskapet ved hjelp av magi.

Filmen slutter der den begynte et år tidligere. Denne gangen er alle ekstra lykkelige etter de dramatiske hendelsene i året som har gått. I tillegg er Gustav Adolf nettopp blitt far igjen, til lille Aurora, og stråler av livsglede og kjærlighet når han tar ordet.

I talen snakker han om hvor viktig det er å leve i fred i «den lille verden», sammen med venner og familie, der virkeligheten er «fattbar». Verden utenfor er «en røverhule, der ondskapen sliter seg løs og farer rundt som en gal hund». «Derfor er det nødvendig, og ikke det minste skammelig, å glede seg over den lille verden», sier han, og råder sine nærmeste til, i god kristen ånd, å være snille, generøse, milde og gode.

Etter at han har holdt talen, løfter han så opp den nyfødte datteren, og ser på henne med glade øyne. «Jeg holder en liten keiserinne i mine armer», kommer det, mens en gledeståre funkler i øyekroken hans. «Det er fattbart, og likevel fullstendig uforståelig. En dag hersker hun ikke bare over den lille verden, men over alt sammen».

Han kysser henne ømt på kinnet. Datteren svarer med gråt, slik bare et lite barn kan gråte.

Mellom hvert menighetsblad... følg med i

Fanaposten

Tlf.: 55 11 80 10
Fax: 55 11 80 11

Hver fredag: Kunngjøring om gudstjenester i Fana Prosti.

E-post: sylvi@fanaposten.no

BKG
BERGEN KRISTNE GRUNNSKOLE

Ta kontakt dersom du ønsker at ditt barn eller din ungdom skal ha en skolehverdag hvor kristne verdier råder grunnen.

En skole hvor den enkelte har betydning!

Bergen Kristne Grunnskole
Øvre Kråkenes 49
Tlf 55 98 78 20, www.bkgs.no

Menighetsbladene søker
Annonseselger

Dette bladet er et samarbeidsprosjekt mellom Birkeland, Bønes, Skjold, Slettebakken, Storetveit og Søreide.

Åtte sider er lokalstoff for hver enkelt menighet, de resterende sidene utgjør fellesdelen. Bladene kommer ut fem ganger årlig. Totalopplaget for hvert nummer er vel 30 000 eks.

Vi søker en dyktig annonseselger som vil arbeide med provisjonsbasert salg av annonser til fellesdelen.

Kontakt Tove Elin Nygaard,

FOTO: ØYSTEIN HAARA

Visjonsdikt frå draumeverda

– Eg har aldri gjort Draumkvedet før, og det er med ærefykt, respekt, spenning og glede eg no tek fatt på prosessen med å lære meg det, seier Sigrid Moldestad, folkemusikar og songartist med adresse Sælegrend i Åsane.

TEKST: Magne Fonn Hafskor

Draumkvedet er vårt einaste visjonsdikt, og handlar om ei draumereise til det hinsidige og kva som vil skje på dommedag. Handlinga er sett til romjula, ei tid som gjennom alle tider har blitt sett på som ei overgangstid då det andelege er spesielt nært på oss.

– Eg er like spent som alle andre, og gler meg stort til å gå inn i denne historia med song, seier Sigrid Moldestad, som vil framføra Draumkvedet på trettandagen.

Flyttar til hovudkyrkja

Diktet har vore framført i Fantoft stavkyrkja på trettandedagen kvart år sidan 1999. Framføringa er i år flytta til Storetveit kyrkje.

– Framføringa i stavkyrkja blei for eksklusiv og problematisk, seier Agnethe Mohn frå kyrkjelydsrådet, som no ser fram til ein jubileumskonsert med betre plass på kyrkjebenkane.

– Eg tenkte at nettopp fordi det er hovudkyrkja, så passar det bra å avslutte der. Den har noko gedigent over seg, seier Brynhild Utne (78), som har vore primus motor for desse konsertane like sidan byrjinga.

– Meinar du at det blir siste gongen?

– Det har eg ikkje noko svar på. Eg håpar at tradisjonen vil leva vidare, men sjølv trekkjer eg meg no ut. 20 gongar er eit høveleg tal, og eg byrjar å bli for gamal til å halde på med dette.

PRIMUS MOTOR SIDAN STARTEN: – Eg håpar at tradisjonen vil leva vidare, men sjølv trekkjer eg meg no ut, seier Brynhild Utne. ARKIVFOTO: MAGNE FONN HAFSKOR

Kristen mystikk

Ein veit ingenting om kven som har skrive Draumkvedet. I 1890-åra tok professor Moltke Moe brotstykker frå ulike kjelder og sette desse saman til ei utgåve på 52 vers. Diktet fortel om Olav Åsteson, som legg seg ned på julekvelden og fell i djup søvn. Trettandedags jul vaknar han, samstundes med at folk er på veg til kyrkja. Medan han sov, har han sett livet etter døden, korleis synder vert straffa, og fått ein glimt av Paradis. Olav rir difor til kyrkja for å fortelja om det han har sett. Etter gamal tru måtte sjela gjera ei lang reise etter døden. Olav Åsteson gjorde denne reisa i levande live. ●

Storetveit kyrkje, laurdag 6. januar kl. 19.00. Sigrid Moldestad framfører kvadet.

«HAN LA SEG NE UM JOLEFTAN»: Gerhard Munthe (1849-1929) er kjend for sine særmerkte teikningar til Snorres kongesoger - og den handteikna utgåva av Draumkvedet (1904). Her frå opninga av visjonsdiktet.

Akasia
- verdier for generasjoner
GRAVSTELL

Akasia Gravstell tilbyr et stort utvalg av stellavtaler og spesialtilpassede avtaler. Vi steller over 8000 graver i Bergen og omegn og våre profesjonelle gartnere har lang erfaring.

Dersom du signerer helårs gravstellavtale med oss for 2018, tilbyr vi gratis vinterdekking i år. Det vil si at vi pynter graven med edelgran og mosekrans. Bestillingsfrist innen 4. desember.

Les mer om våre avtaler på
www.akasia.no/gravstell
Kontakt oss på telefon: 55 59 39 00
Epost: gravstell@akasia.no

Bergen & Omegn
BEGRAVELSEHJELP
POLDEN
- vi utfører alt det praktiske eller tilrettelegger for pårørende som ønsker å gjøre noe selv

Knut Helge Polden | Espen Polden | Heine Polden | Cathrine Polden Misje

Døgntelefon: 55 21 44 50 • mobil: 917 51 700
www.bergenogomegn.no

AVD. BERGEN
Teatergt. 20
5010 Bergen
Tlf: 55 21 44 50

AVD. SOTRA
2.etg på Shellstasjonen
Sartor, 5353 Straume
Tlf: 55 21 44 50

BEGRAVELSESBYRÅENES FORUM

DAHLS
begravelsesbyrå

Tlf 55 13 15 00
www.dbeg.no

Begravelsesbyråkjeden Jølstad

Jul med Sola Fide:

Tradisjon og fornyelse

Sola Fide i Barcelona.
FOTO: GUNHILD ECKHOFF

Koret Sola Fide følger opp sin tradisjon med tre julekonserter, to i Skjold og en i Domkirken.

Så populære er disse konsertene at en korentusiast fra Bærum alt har kjøpt billett og tar turen over fjellet for å høre koret for første gang.

Det var etter å ha hørt koret sin ene CD at hun bestemte seg for å kjøpe billett til julekonsert i Skjold kirke. De to konsertene i Skjold blir søndag 17. desember kl. 18.00 og 20.30.

For dem som helst vil vente til nærmest mulig jul før de utsetter seg for julemusikk, vil konserten i Domkirken passe fint. Den blir i år på torsdag den 21. desember kl. 20.00.

Sola Fide har helt siden 2008 holdt tre julekonserter hvert år. I fjor noterte koret seg en publikumsrekord med til sammen 940 tilhørere på konsertene.

Forhåndssalg av billetter til redusert pris gjøres via www.solafide.no. Billetter kan også kjøpes til ordinær pris i døren. ●

Abbedissen
begravelsesbyrå as

BEGRAVELSESBYRÅENES FORUM

Fyllingsdalen Døgnvakt 55 15 40 90
Åsane Døgnvakt 55 25 31 00

www.abbedissen.no

Solstrands
Begravelsesbyrå as
Vår erfaring - din trygghet

Avdeling Fana: Laguneparken, Lagunev. 11
Hovedkontor: Herman Foss gt. 11

Telefon 55 55 16 16 hele døgnet
post@solstrands.no • www.solstrands.no

MENY
SLETTEN
Frihet til å velge!

ÅPNINGSTIDER
Hverdager: 09-21
Lørdager: 09-20
Velkommen!

Gravferdshjelpen
BEGRAVELSESBYRÅ
i kan hjelpe til med
ıdgivning og tilrettelegging ved
egravelser og bisettelser.
Døgnvakt 55 27 28 29
www.gravferdshjelpen.no
Hagerupsvei 32X • 5093 Bergen

Hvem-hva-hvor i Slettebakken • Menighetskontoret: Vilhelm Bjerknesvei 31, 5081 Bergen • Prestene treffes etter avtale
Tlf. 55 59 71 50 • Faks 55 59 71 59 • E-post: slettebakken.menighet@bergen.kirken.no - www.slettebakken-kirke.no

Sokneprest Thor Brekkeflat
55 59 71 51 - 924 21 008
tb757@kirken.no

Kapellan Lars Petter Eide
55 59 71 52 - 994 83 804
lars.petter.eide@
bergen.kirken.no

Administrasjonsleder
Hilde Kayser Rohde
55 59 71 56 - 988 86 428
hr635@kirken.no

Diakon Bergfinn Sørlie
55 59 71 24 - 928 11 178
bs944@kirken.no

Menighetspedagog og søndagsskole,Kristin Trætteberg
55 59 71 55 - 977 18 438
kt997@kirken.no

Kantor Kåre Rivenes
kr282@kirken.no

Frivillighetskoordinator
(vikar) Ingrid Fluge Hole
941 64 153
ingridfh@outlook.com

Menighetens barnehage
450 53 106
slettebakkenmenighetsbarnehage
@gmail.com

Besøkstjenesten,
diakon Bergfinn Sørlie
55 59 71 24 - 928 11 178
bs944@kirken.no

Ungdomsarbeider
Sandra Sivertsen
480 26 862
sandra.sivertsen@hotmail.com

Menighetsrådeleder
Anders Teigen
977 80 993

Eldresenteret
55 36 14 50

Kirketjener Sølvi Hansen
55 59 71 22

Cellegrupper, Birger Huun
55 28 92 04 - 917 15 464

Kamerunringen, Inger Steinkopf
55 13 42 41

Speiderne, Johannes Moldung
957 26 688

Hovedleder lederkurs:
Aleksander Fjeldstad Revne
98643554 - alek.1998@live.no

Hovedleder, Kreating
Margrethe Bjelland Hoff
478 56 454
margrethebh97@hotmail.com

Hovedleder KRIK:
Håkon De Jonge
904 00 604
de-jonge-98@hotmail.no

Hovedledere ungdomsklubben:

Espen Sivertsen
906 32 228
e-sivertsen@hotmail.com

Marius Tvedt Rustand
936 05 323
marius595@hotmail.com

Gave til menigheten?
Bankgiro: 3624.51.12208

Livets gang

Døpte

Alf Meldahl
Jon Magnus Dahl-Michelsen
Jacob Skeie Gullbrå
Lars Andreas Vadset
Kaspian Ellingseter
Jacob Naustdal Gustad
Filippa Grymyr Dahl Monsen
Amund Solheim Christiansen
Selma Fleime Despenic
Alvhild Milde Hervig
Jakob Moritsgård Refvik
Olea Eikemo Børve
Sigurd Erlandsen
Mathias Hånes Mørk
Arja Hunnålvatn Fredsvik
Samuel Johansen Gjørøy
Marie Fossberg Ramstad
Ada Jordan Seidl
Olai Steinsland
Hanna Oliva Dahl Brønmo
Alba Skulstad-Høie
Lars Wiberg
Ludvig Thanh Røstbø Tran
Noah Tjeldflåt Faleide
Maiken Daltveit Holstad
Sara Styve Tobiassen

Vielser

Ina Barman Michelsen og Harald Melvær Øgaard
Inger Birgitte Wigestrand Moe og Bjørn-Tore Fauske

Begravelser

Einar Kåre Fantoft
Per Ingvar Thorsen
Margareth Marie Skarsten
Ingvald Bratland
Stian Bye
Jenny Johannesen
Aud Karin Westervoll
Rigmor Smith
Karoline Marie Åsebø
Hroar Magne Glenjen
Storetveit kirke
Kjellaug Furset
Møllendal, store kapell
Norvald Losnegard
Slettebakken kirke
Hans Jacob Berntsen
Marie Hekland
Siv Elander
Eli Dolvik

Menighetens dag

På fisketur i menighetssalen - ble det napp mon tro?

Dagen startet med fin konsert i kirkerommet, hvor både motettkoret og barnekor opptrådde.

Etter mini-konsert var det klart for basarer, kiosk og mange gøye aktiviteter for store og små! Her var det stelt i stand fiskedam og ansiktsmaling, åresalg, utlodninger og tipp og vinn for både store og små! Flott oppmøte fra hele menigheten, og stor ståhei hele lørdagen! Vi ønsker å takke alle bidro til denne dagen, særlig takk til komiteen, menighetsrådet og alle som jobbet frivillig! Tusen takk for en flott dag, vi gleder oss allerede til neste år!

Ansiktsmaling er moro!

Velklang fra Motettkoret.

VELKOMMEN TIL ADVENTSFEST

Diakoniutvalget inviterer til koselig adventsfest onsdag 6. desember kl.11.30. Barnehagen blir med og tenner det første adventslyset. Underholdende program ved Sverre Trætteberg. Det blir deilig mat, god prat rundt bordene og som alltid skal vi synge sammen. Bli med på en flott start på adventstiden i kirken vår!

Påmelding på liste i våpenhuset
eller til diakon Bergfinn:928 11178
Pris kr 80,- betales ved inngangen.
Inviter gjerne med en venn.

HJERTELIG VELKOMMEN!

Min salme

Blant så mange fine og gode salmer, har jeg valgt meg en salme som sier noe om hele livet; salmen «Jeg er i Herrens hender».

TEKST: Bodil Yddal Bjaanes

Salmen ble skrevet av prest og salmedikter Erling Tobiassen i 1932. Biskop og komponist Sigurd Lunde gav melodi til teksten i 1947. Noen har kalt denne salmen for «trøstesalmen», og det forstår jeg godt! Jeg får krype opp i Herrens hender og dele både det som er trist og det som er fint med Ham. Det tunge blir lettere å bære, og det gode kan spre seg. Salmen forteller at Gud vil være sammen med meg i det jeg kom-mer ut for gjennom dagen og gjennom livet – som en far og venn og frelser. Det er fint å bli minnet på dette, for ofte kan jeg kverne lenge på et problem før jeg kommer på at «jeg må jo ta en prat med Gud om dette»! Problemene forsvinner ikke, men da har jeg en god venn og frelser som går sammen med meg. Salmen skildrer så fint hvordan både det triste og det gode er en del av livet.

Selve oppbyggingen av salmen er nydelig – med morgengryet i starten, til kvelden og natten med lyset som brenner ned, og gleden i himmelen som tar over til slutt. Her blir norsklæreren i meg begeistret over bilder og struktur! Og så er det jo ikke bare ord og fin tekstoppbygging, for vi får faktisk tro at dette er sant – at vi får hvile pannen mot Guds håndflate og leve livet med Ham.

Jeg er i Herrens hender
når dagen gryr i øst.
Hver morgen han
meg sender
sitt ord med lys og trøst.
Hva dagen meg vil bringe
av glede og av savn,
jeg kan på bønnens vinge
få kraft i Jesu navn.

Jeg er i Herrens hender
i alt som med meg skjer.
I smil og gråt jeg kjenner
at Herren er meg nær.
Om jeg i dype daler
må gå den tunge vei,
fra himlens høye saler
hans øye følger meg.

Jeg er i Herrens hender
når dagen dør i vest.
Min synd jeg stilt bekjenner
for ham, min høye gjest.
Han gir meg himlens nåde
og setter englevakt,
for natten han vil råde
med hellig guddomsmakt.

Jeg er i Herrens hender
når dødens bud meg når.
Mens lyset stilt nedbrenner,
fra ham jeg hilsen får.
Han gir meg stav i hånde,
han gir meg trøst i sinn,
og glemt er ve og vånde
på vei til himlen inn. ●

Som Noah Av Lillian Kvinge

Som Noah arbeider med arken mellom alle som spotter og ler, skal det være i de siste dager, like før Jesus er her.

Da er mange opptatt med sitt eget, sine lyster og sine spill. Men Guds barn er snart hentet til himlen, der en evighet vente dem vil. Tenk en evighet venter i himlen!

Så fortsett å arbeid og be. Kanskje kan noen bli berget fra vrimlen, og som du i himlen få se.

Menighetskalender

Menighetens julekonsert

Søndag 17. desember inviteres hele menigheten til julekonsert i Slettebakken kirke. Medvirkende er – blant andre – Slettebakken motettkor som synger «Chistmas Carols» i David Willcocks arrangementer i tillegg til satser fra Händels «Messias». Foruten motettkoret deltar også «SoundsLikeUs» og en korgruppe. Men best av alt: Sammen skal vi synge nye og gamle, kjente og kjære julesanger!

Velkommen i Slettebakken kirke søndag 17. desember kl. 18.00.

Helligetre-kongersfest

2. januar kl 17.00 inviteres hele familien til en fest som inneholder alt en ekte julefest skal ha:

- Julefortelling • Julesang
- Julegodt • Juletregang
- Julepresang • Julebrus
- Julestemning.

Bli med på en flott tradisjon som er kjekk for både voksne og barn! Pris kr. 30/50 - maks 150 per familie.

Julefest for voksne

Diakoniutvalget inviterer til julefest for voksne i kirkens menighetssal onsdag 3. jan. kl. 13. Påmelding på liste i våpenhuset eller via mail til *slettebakken.menighet@bergen.kirken.no* innen torsdag 21. desember.
Pris kr 100,- betales ved inngangen.
Av programmet nevnes: Festtale, julefortelling, musikalske innslag, gang rundt juletreet og servering av middag og kaffe.

Velkommen!

Se hva som skjer

Supertirsdag
Alle kor, babysang og menighetsmiddag.

Amigos
Kubb for deg som går i 4-6 klasse. Morsomme leker, mat, prat, ulike aktiviteter og bibelfortelling, fredag 17. november kl. 17.30-19 i menighetssalen. Oppstart 2018: Fredag 12. januar.

Pust i bakken
Ungdomskafè med lav terskel og høy trivsel, fredager kl. 19.00-23.00 - 6. og 7. klasse kl. 19.00-21.00, fra og med 8. klasse kl. 19.00-23.00. Siste gang før jul er fredag 15. desember - julegrøt med mandel! Oppstart 2018: fredag 19. januar.

Åpen Kirke
Torsdager 11.00-13.00. Vafler og sosialt samvær, quiz og noe program. Middagsbønn i kirken kl. 12.00. Torsdag 14. desember er siste gang før jul. Første gang etter jul er torsdag 11. januar 2018.

Kamerunringen:
Møter andre onsdag i måneden kl. 19.00-21.00 i dåpssakristiet - 13. desember 2017, 10. januar og 14. februar 2018.

Andakter på sykehjemmene

- **Slettebakken menighets eldresenter, Kong Oscars gate 66:** Hver torsdag kl. 17 - torsdag 7. desember siste før jul. Første andakt i 2018: Torsdag 25. januar.
- **Kolstihagen sykehjem** Fredag 8. desember kl. 12 og fredag 26. januar kl. 12.
- **Slettemarken sykehjem** Tirsdag 5. des. kl. 11.30 og tirsdag 23. januar kl. 11.30.

Merk: Det er gudstjenester på sykehjemmene julaften.

Gudstjenester, Slettebakken kirke

26. november, Kristi Kongedagkl 11.00:
Gudstjeneste ved Lars Petter Eide. Dåp. Nattverd. Samtaletreff.

3. desember, 1. søndag i advent kl 11.00:
Familiegudstjeneste ved Thor Brekkeflat og Kristin Trætteberg. Barnas adventssøndag. Barnehagen og kor deltar. Dåp. Kirkekaffe.

10. desember, 2. søndag i advent kl. 19.30:
Lysmesse med konfirmantene ved Thor Brekkeflat og Lars Petter Eide.

17. desember, 3. søndag i advent kl 11.00:
Gudstjeneste ved Lars Petter Eide. Dåp. Nattverd og kirkekaffe.

24. desember, julaften:
- Familiegudstjeneste kl. 14.30. Ved Thor Brekkeflat. Barnekor deltar.
- Julaften-gudstjeneste kl. 16.00 ved Thor Brekkeflat. Kreating deltar.

25. desember, 1. juledag kl 12.00:
Høytidsgudstjeneste ved Lars Petter Eide. Nattverd. Motettkoret og strykere deltar.

31. desember, nyttårsaften kl 11.00:
Gudstjeneste ved Thor Brekkeflat. Dåp. Nattverd.

1. januar, nyttårsdag kl 18.00:
Minnegudstjeneste ved Thor Brekkeflat og Lars Petter Eide.

7. januar, Kristi Åpenbaringsdag kl 11.00:
Gudstjeneste ved Lars P. Eide. Dåp. Nattverd. Kirkekaffe.

14. januar, 2. søndag i Åpenbaringstiden kl 11.00:
Familiegudstjeneste ved Thor Brekkeflat og Kristin Trætteberg. Kirkekaffe.

14. januar kl 18.00:
AUFA-gudstjeneste ved Lederkurs og Lars Petter Eide. Nattverd.

21. januar, 3. søndag i åpenbaringstiden kl 11.00:
Radiogudstjeneste for NRK ved Thor Brekkeflat og Lars Petter Eide. Vi ber menigheten være på plass 15 minutter før sendestart kl. 11.00. Motettkoret deltar.

28. januar, såmannssøndag kl 11.00:
Økumenisk gudstjeneste ved Lars P. Eide. Baptistkirken er spesielt invitert. Kirkekaffe.

Det er søndagsskole i kirken alle søndager. Unntaket er ved familiegudstjenester og i skolens ferie.

Gudstjenester, Sædalen kolee

Søndag 26. november Sædalen skole kl 11.00:
Gudstjeneste. Dåp og nattverd. Søndagsskole. Kirkekaffe. Ved Leidulf Øy.

Søndag 3. desember
Sædalen skole kl 14.00 og 16.30: Julespill

Søndag 10. desember
Sædalen skole kl 11.00: Gudstjeneste. Nattverd. Ved Leidulf Øy

Julaften, 24. desember
Sædalen skole kl 14.00: Ved Leidulf Øy
Sædalen skole kl 15.30: Ved: Leidulf Øy

Søndag 7. januar
Sædalen skole kl 11.00: Gudstjeneste. Dåp og nattverd.Ved Leidulf Øy.

Søndag 14. januar
Sædalen skole kl 11.00 Gudstjeneste. Dåp og nattverd. Ved Leidulf Øy.

Søndag 4. februar
Sædalen skole kl 11.00: Gudstjeneste. Dåp og nattverd. Ved Leidulf Øy.

Søndag 18. februar
Sædalen skole kl 11.00: Gudstjeneste. Dåp og nattverd. Ved Leidulf Øy.